

[Sigsgaard.]

skal kunne udstykkes, når de er blevet moderniseret. Det åbner for tusinder af fupmoderniseringer, der kun skal gøre det muligt for ejerne at sælge lejlighederne, moderniseringer, der slet ikke behøver at være i lejernes interesse, men som de alligevel skal betale. Vores forslag vil holde de 300.000 lejligheder uden for ejerlejligheds-spekulationen.

Hvis nu dette forslag ikke vedtages — det bliver jo ikke vedtaget, så vi kan godt stryge hvis'et, men der bliver da stemt om det i hvert fald. Når nu det er stemt ned, så foreslår VS, at beboerne skal have tilbud om at overtage ejendommene på andelsbasis, inden der foretages nogen ombygning med henblik på udstykning i ejerlejligheder. Efter flertalsforslaget skal lejerne først have tilbudt ejendommen, når ejeren har gennemført modernisering op til kvalitetsniveauet, og vil lejerne så overtage ejendommen, så skal de altså selv betale den modernisering, som de måske slet ikke ønsker, og som de ingen indflydelse har haft på.

Hvis der var hold i forligspartiernes påstand om, at deres hensigt er at styrke lejernes muligheder for at overtage deres boliger på andelsbasis, så ville de selvfølgelig stemme for venstresocialisternes forslag om, at beboerne skal have tilbud om at overtage ejendommen, før en måske uønskelig modernisering sker. Når forligspartierne altså om lidt stemmer imod det, så beviser de dermed endnu en gang, at de går ejernes ærinde og ikke lejernes. Bedst er det selvfølgelig, hvis udstykning af lejligheder, som ikke opfylder kvalitetskravene, helt forbydes, sådan som vi jo også har foreslået.

Forligspartierne vil i dag bestemme, at beboerne skal betale 25 pct. over handelsprisen, hvis de vil overtage deres ejendom på andelsbasis, og det har der jo allerede været talt noget om her. Jeg vil godt understrege, at det er en grov historie, man her laver. Først laver man nogle boligforlig, der skruer ejendomspriserne op, så de allerede nu ligger 50-100 pct. over 15. alm. vurdering — og så har jeg slet ikke taget hensyn til alle de skandaler, der ligger forud for 15. alm. vurdering — uden at lejerne får en snus for pengene, selvfølgelig. Og så lægger man 25 pct. oveni. Dertil kommer, at vurderings-

prisen jo er fastsat ud fra, hvad folk vil betale, der kan fradrage renteudgifterne, men det kan ejere af andelsboliger ikke gøre.

I det omfang andelsovertagelse faktisk kommer til at ske på flertallets vilkår — det bliver ikke mange overtagelser, der bliver tale om, og det har selvfølgelig også været hensigten fra partiernes side, men i det omfang det kommer til at ske — så vil der være tale om, så vidt jeg kan se, retshandler, som man jo kalder det, der i hvert fald for mig ikke-jurist er meget vanskelige at skelne fra det, der tales om i straffelovens § 282, nemlig åger. I straffelovens § 282 hedder det:

„For åger straffes den, som udnytter nogens nød, enfoldighed, uerfarenhed eller et over for ham bestående afhængighedsforhold til i en retshandel at opnå eller betinge en ydelse, der står i åbenbart misforhold til modydelsen.“

Her er det altså meget svært for en ikke-jurist at se, hvad det er, der adskiller det, som flertalspartierne nu laver, fra det, som omhandles i straffeloven. Straffeloven går ganske vist ikke direkte på flertalspartierne. Alligevel synes jeg, det er interessant at sammenholde de handlinger, som dette ting begår, med den straffelov, som dette ting har vedtaget.

Der tales i paragraffen om, at den skal straffes, som udnytter nogens nød. Her er der tale om direkte pression med loven i hånden, når den her lov altså er vedtaget, imod lejerne, et pres, der vil tilsigte at tvinge lejerne ud af deres lejlighed. Lejerne er altså i nød. De lejere, som ikke er i stand til at ryste op med 100.000 kr. eller 200.000 kr. for at købe en ejendom, er i nød, de er under pres af dette flertal, der vedtager denne lovgivning. For mig at se ser det ud, som om der er nogen her i denne sal, som desværre udgør et flertal, der har til hensigt at udnytte menneskers nød.

Der tales videre om enfoldighed og uerfarenhed. Dernæst tales der om et bestående afhængighedsforhold, når nogen udnytter et bestående afhængighedsforhold til at opnå en ydelse, der ikke står i rimeligt forhold til modydelsen. Her er der netop tale om afhængighedsforhold. Her er der tale om mennesker, der er helt afhængige af nogle ejeres brug af den lovgivning, som er skræddersyet til disse ejeres brug. Det er